

treball

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAÏSOS: UNIU-VOS

Organo central del Partit Socialista Unificat de Catalunya
Numero Extraordinari

1-11-1948

El Partit Socialista Unificat als catalans

El poble català està fraternalment unit amb els altres pobles d'Espanya, incrementa més i més la lluita contra el règim franco-falangista i els capituldors agents de la reacció interior i exterior, pel restabliment de la República, per les llibertats dels pobles hispànics.

La classe obrera lluita, s'uneix a les fàbriques i tallers contra el règim de fam i misèria, contra el terror i l'opressió nacional, i promou vagues continuades i importants que, ultra fer triomfar les seves reivindicacions immediates, dinamitza la lluita nacional, va liquidant els sinistres Sindicats verticals i fereixen mortalment el règim franco-falangista.

L'Agrupació Guerrillera de Catalunya intensifica les seves accions combatents contra el franquisme i, en la mesura que vagi eixamplant l'àrea de les seves activitats, exaltarà la moral popular i aproparà el di de l'aixecament nacional que anotrearà el règim d'oprobri que oprimeix i esclavitzava el nostre poble.

Els pagesos sabotegen les disposicions sobre producció, vendes i requisas, combatent els cataus de bandolers i vividors, nous cacics que han convertit els Sindicats cooperatius en les "Hermandades" i els Ajuntaments de lliure elecció democràtica en baluards de terrorisme franco-falangista; es solidaritzen amb els braves guerrillers, amb tots els combatents de la llibertat i els ajuden i protegeixen en la lluita despietada contra l'enemic comú; els millors dels seus fills van engrossint els rengles de la gloriosa Agrupació Guerrillera de Catalunya.

La menestralia, la intel·lectualitat, la petita i mitjana burgesia, sabent-se irremediablement condemnades a la depauperació degradant i progressiva per la naturalesa del règim franco-falangista, per la invasió oficialitzada del capital imperialista anglo-nordamericà i sotregades a fons per la més tràgica opressió nacional que mai hagi conegut Catalunya, van sumant llur acció a la dels combatents d'avantguarda i seran, així, un factor important de la unitat nacional combatent de la inevitable victòria popular i de la reconstrucció nacional.

La lluita s'intensifica arreu de Catalunya al igual que en els altres pobles hispànics on també es produeixen poderosos moviments vaguistes, luites camperoles i on els guerrillers d'Astúries i de Galícia, del Centre i d'Andalusia colpejen fortament l'aparell represiu del règim, sobresortint l'heroica Agrupació Guerrillera de Llevant contra la qual s'han estavellat infructuosament reiterades ofensives franquistes amb tropes mercenàries de l'Exèrcit i de la Guardia Civil.

La lluita anti-franquista fa trontollar el règim i, àdhuc bona part de la gran burgesia que va contribuir a la guerra contra els pobles hispànics i ha estat un principal suport de la trepa franco-falangista, avui es descomposa i vacilla. Cerca afanyosament una sortida amb el desig d'imposar-nos un franquisme sense Franco, recolzant en els capituldors que intenten paraitzar la lluita popular al servei de la reacció interior i dels promotors del Pla Marshall, creadors del neo-feixisme i instigadors de la tercera guerra mundial.

Ni la demagogia més empedreïda ni la intensificació del terror franquista no

podran aturar la lluita popular, no podran salvar els botxins del càstig que es mereixen per llurs crims.

Ahir Franco va ofegar en sang la democràcia espanyola i les nostres llibertats nacionals, va fer matar un milió i mig d'espanyols, va arruinar Espanya, amb l'ajut i al servei d'Hitler i Mussolini. Avui intenta perpetuar-se al poder vessant a dolls la sang dels patriotes, consumant la ruina econòmica d'Espanya, les despulles de la qual, conjuntament amb l'independència i la soberania, ven als imperialistes anglo-saxons. Franco va servir ahir Hitler i Mussolini, creadors del nazi-feixisme i provocadors de la segona guerra mundial. Avui Franco es posa servilment a les ordres de Truman, Marshall, Bevin, fomentadors del neo-feixisme i instigadors de la guerra contra la Unió Soviètica, les noves democràcies, la democràcia mundial. El mercenari Franco no ignora que l'imperialisme anglo-saxó necessita assegurar-se la dominació d'Espanya i junyir-la al bloc occidental per als seus plans bel·licosos i de dominació mundial, i, a canvi del seu apoi per a sostenir-se en el poder els ofereix el nostre territori com a camp de batalla i els espanyols com a carn de canó.

Totes les maniobres, però, del traïdor Franco i dels seus amos imperialistes per a trobar la forma de consolidar-lo al poder han fracassat i fracassaran sempre.

Sota la direcció i subvenció dels Governos imperialistes anglo-saxons i de la reacció interior han aparegut els propagandistes de la capitulació, agents mercenaris encapçalats per Prieto per a dividir les forces obreres i republicanes, sembrar la confusió i la desmoralització, la desconfiança en les propies forces, destruir les institucions de la República, sabotejar la lluita per tal d'imposar, si reeixissin, una solució reaccionària antiespanyola i anticatalana.

Els capituladors canviant més o menys de façana, però mantenint les essències i tot l'aparell coactiu i repressiu del règim franquista volen salvar els interessos i privilegis de la reacció espanyola, de la catalana, tant lligats i dependents ja de la reacció internacional i mantenir l'opressió nacional, enfonsar encara més en la misèria la classe obrera, la pagesia, la massa popular, arruinar encara més la salut de la nostra joventut ja minada per la tuberculosi i no deixar-li cap altre perspectiva que la d'esdevenir carn de canó, transformar Espanya i amb ella Catalunya, en una colònia de l'imperialisme anglo-americà.

Cap patriota català no pot tolerar aquest escarni al nostre honor nacional, cap patriota català no pot romandre passiu davant d'aquest nou crim del franquisme. Més que mai és necessari unir les forces i energies de tots els catalans contra Franco i els imperialistes que el sostenen i contra els capituladors que volen camuflar llurs maniobres.

I és en aquest moment crític, de gravetat indiscutible, quan la lluita popular s'aguditzava per a liquidar els esforços de la reacció interior i internacional, quan la vigilància i intransigència republicana han d'accentuar-se al màxim, quan les institucions de la República, de Catalunya i d'Euzkadi s'han d'envigorir per a fer-les eficients i útils a la causa popular, per a convertir-les veritablement en òrgans dirigents del poble combatent, quan és indiscutible que la sòlida unitat combatent dels republicans i dels pobles hispànics passant a l'ofensiva acceleraria l'ensulciada del règim franco-falangista, dels capituladors i el recobriment de la República i de les nostres llibertats nacionals, que l'actual direcció d'Esquerra Republicana de Catalunya ha provocat la crisi del Govern de la Generalitat, amb la qual cosa ha obert la marxa a tots aquells que intenten fer el mateix amb els Governos de la República i d'Euzkadi.

Provocant la crisi de la Generalitat, trencant els nexes d'unitat que, per bé que febles, el Govern representava en una línia combatent que malgrat la presència dels capituladors s'expressà en les seves declaracions, els dirigents d'Esquerra Republicana de Catalunya senyors Terradellas, Pi i Sunyer i Humbert Torres renunciaren i traïciren a Catalunya i a la República per a junyir-se decididament al carro prietista de la reacció espanyola.

Ho han fet conscientment i no podran justificar-se en res. Car no ignoren que la victòria dels capituladors perllongaria el poder d'aquelles castes tradicionals espanyoles — aristocràtica, militar, clerical i grans financers — que han estat i seran sempre enemigues mortals de la democràcia i de la República a Espanya i de les llibertats nacionals de Catalunya. Car no ignoren els senyors Terradellas, Pi i Sunyer i Humbert Torres que els imperialistes anglo-saxons, si triomfessin, convertirien la terra catalana en una plaça d'armes i els catalans en força de xoc colonial contra la classe obrera i la democràcia mundials i contra la Unió Soviètica i les noves democràcies, en la força de xoc del neo-feixisme en formació.

Aquests dirigents d'Esquerra ho han fet així, conscientment. Concentren la

seva influència no al servei del poble català i contra els seus enemics, sino al servei de Franco i els capituladors, contra Catalunya i les seves institucions, perquè abans d'una Catalunya alliberada nacionalment per la lluita popular, agermanada amb els altres pobles d'Espanya en la construcció d'una Federació Democràtica independent i sobirana i en la qual la classe obrera, la pagesia i els altres sectors populars tinguin la funció determinant que els escau, prefereixen una Catalunya nacionalment sotmesa als seus tradicionals enemics, escolada i condemnada a esdevenir una arma en mans dels imperialistes anglo-saxons.

Aquests dirigents d'Esquerra Republicana de Catalunya tenen tanta consciència de la seva traïció que estan cometent, que no han gosat afrontar obertament la seva responsabilitat i han pretès cobrir les aparences valent-se dels seus peons de maniobra Serra i Moret, Carner i Padró, tot i sabent que aquests senyors no representen res ni ningú. Són tan conscients del crim que estan cometent que amb manifestacions confusionàries i sibilines dedicades als militants confiats o encara no escarmentats, pretenen camuflar la seva línia capituladora, coneguda pels seus amos i pels seus còmplices que tornen al país amb passaport franquista. Però res no hi valdrà. Ni les protestes ni les declaracions solemniais de fidelitat als "principis" institucionals d'amor a Catalunya i a les seves llibertats; ni les "gestes" de Jocs Florals, no valdran res davant dels fets. I els fets demostren que aquests dirigents d'Esquerra Republicana de Catalunya han renegat la memòria i l'heretatge republicà i nacional de Macià i Companys i ha reprès el camí de la Lliga. La Lliga va sacrificar Catalunya als seus interessos de classe i es posà al servei del rei i de Primo de Rivera. La Direcció d'Esquerra Republicana de Catalunya sacrifica Catalunya per a servir a la reacció espanyola, el pretendent Don Joan, o sigui Franco o el franquisme sense Franco i els reis del dòlar.

Tant lluny han anat en aquesta línia aquests dirigents d'Esquerra que, per consell o autorització d'ells, una desena de diputats i altres dirigents, entre els quals figuren ex-alcaldes de ciutats importants, han tornat al país amb passaport franquista i, no cal dir, amb aval favorable falangista, claudicant davant l'opressor, renegant de llur ciutadania, i amb la missió concreta de sembrar allà, entre els combatents, la llavor emmetzinada de la capitulació.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya afirma categòricament que aquests dirigents d'Esquerra Republicana de Catalunya són responsables de la present crisi de la Generalitat.

Gran és també la responsabilitat del President Irla.

El President Irla tenia dos camins a seguir: el que el poble demana i necessita i que sempre ha defensat el P. S. U. de C. i el que, de fa temps, ha vingut imposant-li la direcció d'Esquerra Republicana de Catalunya. El P. S. U. de C., fidel a la veu del poble i dels combatents la voluntat dels quals es manifestà al President mitjançant resolucions i cartes de fàbrica, pobles i individuals que sumaven desenes de milers de signatures, li digué que havia arribat l'hora del reforçament màxim de les institucions i per tant del Govern amb tots aquells partits, sindicats obrers i pageses, forces populars i patriotes que sense equivocs estiguin ben decidides a defensar-les i a menar la lluita implacable contra el règim franco-falangista, contra els capituladors, per la República i les llibertats catalanes.

El President Irla, però, ha preferit acceptar la línia capituladora dels esmentats senyors i ha dissolt el Govern, obrint així la crisi de la Generalitat. En acceptar mansoiament aquesta imposició converteix la Generalitat en un símbol i fa, d'aquesta manera, el joc als capituladors. Els Estatuts Interior i Exterior de Catalunya, és a dir, la llei catalana no admet símbols presidencialistes i el senyor Irla, de perseverar en l'actitut presa, assumeix una responsabilitat de la qual haurà de respondre davant del poble català.

El poble català no accepta aquesta situació il·legal i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tant ha fet i fa per a defensar i enrobustir les institucions del nostre poble la rebutja i no vol ni pot fer-se'n còmplice amb el seu silenci.

Els interessos de la lluita antifranquista i l'experiència viscuda aconsellen que les Institucions continuïn i que sigui urgentment format un Govern capaç de portar a terme la seva missió històrica: dirigir la lluita per alliberar el poble català, contribuint, d'aquesta manera, a restablir a Espanya la República Democràtica.

El nostre Partit ha lliurat constantment, dins i fora del Govern dissolt, per a aconseguir una línia política justa i la seva aplicació conseqüent. Gràcies a la lluita heroica del nostre poble i a l'acció incansable del P. S. U. de C., les successives declaracions del Govern marcaven una línia conseqüent de fermesa republicana i de defensa dels drets de Catalunya: denunciaven la maniobra capituladora del franquisme sense Franco, i afirmaven que no acceptaria cap solució

imposada, refermaven la fidelitat a la continuïtat institucional catalana i republicana i maldaven perquè les forces catalanes s'apleguessin en un organisme representatiu nacional sota l'autoritat del Govern, condició necessària per a poder arribar a l'alçament nacional contra el franquisme, pel restabliment de la República i de les nostres llibertats.

De la declaració de principi, però, no es passà als fets, malgrat els esforços del nostre company Joan Comorera, perquè en el Govern dissolt hi havia els agents característics de la capitulació i perquè no fou en cap moment un Govern veritablement representatiu i per tant no estigué en condicions de lligar-se a la Resistència interior.

D'acord, doncs, amb aquesta experiència viscuda, repetim amb més força que mai que el Govern que necessita Catalunya ha d'ésser un Govern combatent, net de capituldors, integrat per tots aquells partits, sindicals obreres i pageses, forces populars i patriotes, forces i persones fidels a Catalunya i a les Institucions, decidides a defensar-les conseqüentment fins a la victòria definitiva i en el qual la classe obrera, capdavantera de la lluita, columna vertebral de la nació hi tingui la funció que li escau.

Per això el P. S. U. de Catalunya crida el President Irla, els partits, organitzacions i patriotes catalans a la lluita per la formació d'un Govern d'aquesta naturalesa, un Govern sense capituldors ni aventurers del doble joc. El Partit Socialista Unificat de Catalunya no té altre enemic a combatre que el règim franquista, els imperialistes i els capituldors. Considerem aliats nostres els partits, organitzacions, forces populars i patriotes que són fidels defensors de la República i de les llibertats nacionals catalanes. Hem volgut i volem crear amb ells la unitat nacional combatent: l'instrument segur de la victòria.

En els rengles de la unitat nacional combatent, les paraules i els fets s'han d'identificar, no pot haver-hi entre ells contradicció ni oposició. I és en defensa de la unitat nacional combatent que hem de denunciar despietadament tots aquells que fan el joc de l'enemic, l'aplegament de líders vençuts, passius i a l'aguait de qual-sevol oportunitat que els resolgui les ambicions de cleda o de classe, de líders que parlen molt de la patria per a millor vendre-la.

Ningú, però, no ha d'oblidar que la legalitat institucional és el fruit de la voluntat popular i ha de revalidar-se dia a dia amb la pròpia conducta. Quan un poble lluita per la seva vida, la Institució per ell creada ha de lluitar també si no vol extingir-se en el deshonor del renunciament. Car en definitiva la legalitat suprema és la voluntat del poble. En front de les desercions i traicions de la gent que viu de cara al passat i no vol comprendre les noves formes de vida, de líders caducs que no volen seguir el camí que el poble assenyala, el Partit Socialista Unificat, l'autèntic partit nacional de Catalunya, que per haver sabut identificar els interessos fonamentals de la nació, ha esdevingut el partit determinant de la vida nacional, aixeca més alta encara que mai la bandera del combat intransigent per una Catalunya lliure en una Espanya democràtica i independent.

En la guerra que lliuraren els pobles hispànics contra l'agressió del feixisme interior i internacional, el P. S. U. de C. estigué sempre a la capdavantera en el front de batalla, en l'organització de la reraguarda i en el esforç per a posar Catalunya en massa de cara a la guerra.

Al llarg de tota l'heroica lluita del nostre poble contra el franquisme i els seus còmplices i agents, els capituldors, fent front al bestial terrorisme del règim, és també el P. S. U. de C. el que amb el seu exemple ha assenyalat l'únic camí que ens assegura la reconquesta de la República i de les llibertats nacionals de Catalunya.

I per això avui el P. S. U. de C., carn i sang del poble català, s'identifica absolutament amb l'inmensa voluntat d'aquest de reconquerir, costi el que costi i durí el que durí, la seva llibertat. I això es consagra i es consagrarà sense comptar ni escatimar els sacrificis, sense deixar-se distreure per qüestions que, per bé que siguin importants, apareixen secundàries davant la realitat vital de la patria.

El poble de Catalunya, que ha conegut durant prop de tres anys de guerra una democràcia popular, no podrà ésser enganyat i ningú el podrà burlar. Perquè amb la lluita de cada dia demostra que són l'interpretació fidel de la seva voluntat les paraules del nostre Secretari General Joan Comorera en l'article aniversari de Lluís Companys.

Prometem que no hi haurà a casa nostra pau ni vida econòmica ordenada mentre i tant el dret inalienable dels pobles hispànics i les nostres llibertats, amb el contingut i estructura política que els plagui, no sigui lliurament, democràticament exercit."

El Partit Socialista Unificat de Catalunya, amb fe i confiança en el pervindre, amb seguretat increbantable en el triomf, crida a tots els Partits i Sindicals obrers i pageses, forces populars i patriotes, crida a la U. G. T. i a la C. N. T., Unió de Rabassaires i la Federació de Treballadors de la Terra, Esquerra Republicana de Catalunya, Acció Catalana, Estat Català, Conjunció Republicana Resistent, Partit Federal i Unió Democràtica, a la Unió d'Intel·lectuals, la A. F. A. R. E., cooperadors, esportius, als components de la G. E. P. C. I. i a l'Agrupació Guerrillera de Catalunya, a unir-se i crear el Consell Nacional de la Resistència que prengui en les seves mans la direcció centralitzada de la lluita de tots els antifranquistes de Catalunya.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya considera necessària la participació en el Consell Nacional de la Resistència de totes les forces polítiques i sindicals i de totes les organitzacions populars i entén que s'han de fer els esforços possibles perquè sigui així. La lluita del poble i l'interès de la lluita, però, exigeixen que el Consell Nacional de la Resistència sigui promptament una realitat i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, sent-se ressò d'aqueixa necessitat, considera que s'ha d'actuar amb audàcia i energia per crear-lo per part de tots aquells que ja en comprenen la necessitat i estan disposats a crear-lo.

El Consell Nacional de la Resistència recolzarà en — i impulsarà — la creació de Consells de Resistència a les fàbriques, tallers i mines, a les oficines públiques i oficials, als centres d'ensenyament, a les casernes, a les societats juvenils, agrícoles, cooperatives, recreatives i demés entitats populars, arreu on els catalans s'apleguen en unes o altres activitats. Aquests Consells de Resistència han de crear-se també a base de tots els partits, sindicals obrers i pageses, forces populars, patriotes, tots aquells que acceptin de formar-ne part, tots aquells que no accepten l'opressió franquista, que no s'ajupen davant les coaccions de la reacció interior de l'imperialisme anglo-saxó. Aquests Consells de Resistència han de lligar-se els uns als altres, coordinar llurs accions; han d'estructurar-se per barriades, ciutats, pobles, comarques. Aquests Consells de Resistència no solament han d'ésser òrgans de combat, sino a més també, centres d'atracció de totes les forces per a la lluita i ésser-ne els organitzadors i dirigents.

Aquests Consells són la força viva en la qual ha de recolzar el Consell Nacional de la Resistència, que ha d'ésser el òrgan dirigent de tots els patriotes de l'interior, homes, dones, joves, de totes les tendències i opinions i de tots els estaments socials, el que ha d'unificar la lluita del poble català amb la des altres pobles hispànics i contribuint a crear, formant-ne part, el Consell Central de la Resistència.

¡Catalans! Poble que lluita és immortal.

No hem de sobrestimar les forces de l'enemic i subestimar les pròpies. Tota la cridoria, les maniobres i els xantatges de la reacció interior i internacional, no són la prova de llur fortitut, sino les cortines de fum amb que volen tapar llur feblesa. Nosaltres som els més forts si ens unim i lluitem perquè el poble és immortal i no hi haurà força que pugui impedir el seu redreçament. El poble català triomfarà. Ningu no podrà imposar-li cap canvi aparent, enganyós, car ell, enduint-se en el combat, reconquistarà el canvi real que s'identifica amb el restabliment de la República.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya s'adreça a la classe obrera, als obrers, ugetistes i cenetistes i els demana que multipliquin i reforcin els Comitès d'enllaç de fàbrica U. G. T. - C. N. T., amb els quals exaltaran la lluita emancipadora i crearan les condicions per a forjar, en el futur, la Central Sindical Unica. Els demana que enforteixin els Comitès d'enllaç P. S. U. - U. G. T. - C. N. T., sent així més sòlida i eficient la unitat dels treballadors. Felicita els obrers de la U. G. T. per llur heroisme en el combat i afirma la seva confiança que els obrers de la C. N. T. tants dels quals marxen colze a colze amb els militants del P. S. U. de C. i de la U. G. T., acceleraran llur incorporació en massa a la lluita malgrat i contra les directrius reaccionàries que per anticomunisme i antisovietisme pretenen imposar-los les direccions faistes claudicadores. I subratlla que mitjançant la unió fraterna dels militants del partit de la classe obrera i dels obrers ugetistes i cenetistes es podrà passar de les vagues actuals i lluites reivindicatives a les vagues generals d'indústria, ciutat, comarcals, a la vaga nacional i altres accions de massa que contribuiran poderosament a l'anorreament del franquisme i dels capituladors.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya s'adreça a la pagesia, als militants de la Federació de Treballadors de la Terra i de la Unió de Rabassaires i els demana que multipliquin i reforcin els Comitès d'enllaç amb els quals podran menar la lluita oberta contra els explotadors. Felicita els pagesos que tants exemples de

resistència i de combativitat venen doñant en la lluita contra el règim franquista i els seus llops estraperlistes.

Afirma que només estretament aliada amb la classe obrera la pagesia podrà menar el combat victoriós contra l'enemic comú. I proclama que la unitat combatent esdevé realitat poderosa malgrat l'oposició d'uns dirigents caducs, guanyats per la capitulació o ensibornats per l'aparell repressiu franquista.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya s'adreça a Esquerra Republicana de Catalunya, Acció Catalana, Estat Català, Conjunció Republicana Resistent, Partit Federal i Unió Republicana, als militants d'aquests partits i a la massa republicana i nacionalista convençut que els veritables patriotes no es prestaran al joc brut de certs dirigents i sabran trobar el lloc que ells desitgen ocupar en aquesta hora crucial que viu la nostra patria. Car ells, com nosaltres, saben que Catalunya no té opció: O reconquereix, agermanada en la lluita amb els altres pobles hispànics, la República democràtica, pas obligat per a bastir la Federació Democràtica hispànica, o sofrir una molt esgotadora i més llarga opressió nacional.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya saluda fraternalment els gloriosos combatents de l'Agrupació Guerrillera de Catalunya i els promet tot el seu suport sense regatejar esforç ni sacrifici. Els guerrillers catalans es forjen en els durs combats lliurats contra l'aparell repressiu franquista. llurs formacions i llurs accions cobriran tot el territori català. Honor i gloria eterna als braus guerrillers caiguts en les batalles alliberadores.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya saluda els combatents abnegats que han ofert la seva llibertat al combat per Catalunya i que avui sofreixen torturats en les presons franquistes. Crida al poble català a intensificar la lluita contra les tortures i el terror, i per a la defensa dels empresonats, reforçant l'organització de solidaritat: L'Ajut Popular Antifranquista.

Militants del Partit Socialista Unificat de Catalunya: El Comitè Central us saluda i us felicita per la vostra insubornable fidelitat a la classe obrera i al nostre poble, pel coratge inexhaurible que esmerceu en la defensa i aplicació de la línia política del nostre volgut Partit per l'exemple combatent que doneu a tots els patriotes de la nostra terra.

Companys: Intensifiquem l'acció i en el curs de la lluita, i amb les experiències de la pròpia lluita elevem la combativitat i adquirim una major cultura marxista-leninista-stalinista.

Avui les forces mundials de la democràcia i de la pau són més fortes que les forces imperialistes i la reacció que s'esforça en provocar una nova guerra per a impedir l'avanc dels pobles pel camí del progrés i de la llibertat. Les forces democràtiques lluiten per assegurar la pau, basant la garantia d'aquesta en el respecte i la salvaguarda de la independència i sobirania de les nacions. La reacció ha estat aniquilada en els països de la nova democràcia com Iugoslàvia, Polònia, Bulgària, Romania, Hongria, Txecoslovàquia i Albània i el seu exemple grandios, l'exemple de la gran i poderosa Unió Soviètica, són guia lluminosa per a tots els pobles en la lluita per la pau, per la democràcia i la independència nacional.

En el immens front de batalla de la democràcia nosaltres som un sector important. En ell hem de complir el nostre deure revolucionari com a bons militants, demòcrates i honrats fills de la classe obrera de Catalunya.

Catalunya, Espanya seran alliberades del règim falangista, no admetran mai la farsa sagnant d'una solució antidemocràtica, reconquistaran la República i les llibertats nacionals perquè les forces democràtiques i a la avantguarda d'elles els gloriosos Partit Comunista i Partit Socialista Unificat de Catalunya, si ens unim i lluitem conseqüentment som immensament més forts que Franco i els capituladors.

Endavant, companys, endavant. Siguem com sempre i amb més energia que mai l'avantguarda organitzadora dels Sindicats obrers i pagesos, de l'Aliança obrera i pagesa, dels Consells de Resistència, de l'Agrupació Guerrillera de Catalunya, de la unitat nacional combatent.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya, endurit per l'exemple dels seus màrtirs, caiguts, assassinats, o que sofreixen les tortures i l'inhumà règim carcelari franco-falangista, conduirà la nostra classe obrera i el nostre poble a la victòria.

¡CATALANS!

¡MORIN FRANCO I ELS CAPITULADORS!

¡VISCA LA REPUBLICA!

¡VISCA CATALUNYA!

**El Comitè Central del Partit Socialista
Unificat de Catalunya**

Primer de Febrer de 1948.